

ดนตรี-นาฏศิลป์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

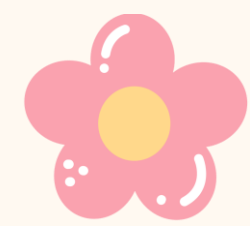
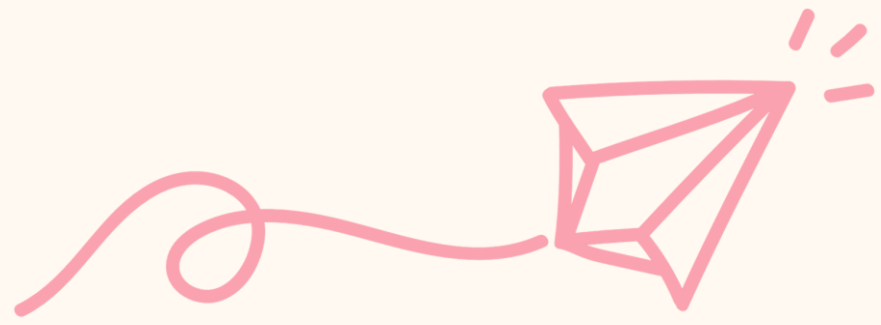
ตัวชี้วัดระหว่างทาง

๑. รู้ว่าสิ่งต่างๆ สามารถก่อให้เกิด เสียงที่แตกต่างกัน
(ศ ๒.๑ป.๑/๑)

ตัวชี้วัดปลายทาง

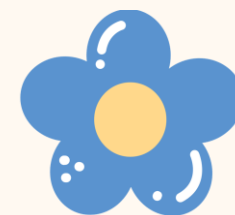
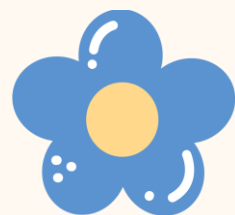
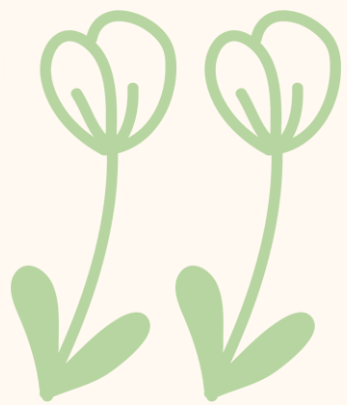
-
๒. บอกลักษณะของเสียง ดัง-เบา และความช้า-เร็ว
ของจังหวะ (ศ ๒.๑ป.๑/๒)
 ๓. มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างสนุกสนาน
(ศ ๒.๑ป.๑/๔)

สีสันของเสียงมนุษย์

เสียงของมนุษย์แต่ละคน มีลักษณะแตกต่างกัน
ขึ้นอยู่กับเพศและวัย แบ่งออกเป็น เสียงพูด และเสียงขับร้อง
ดังนี้

เสียงพูด

เสียงเด็ก

แหลมเล็ก

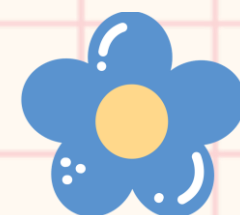
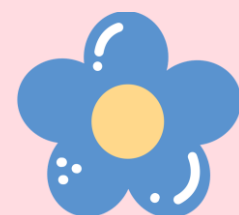
เสียงผู้หญิง

แหลมสูง

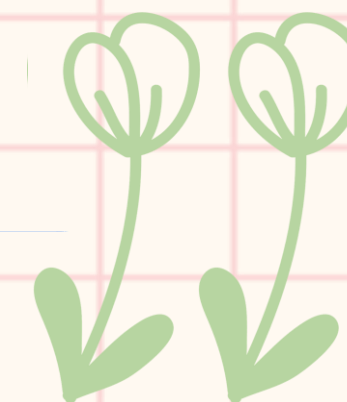
เสียงคนแก่

เสียงเบา

เสียงผู้ใหญ่

เสียงทุ้มต่ำ

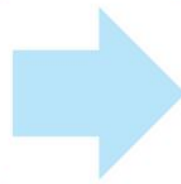

เสียงขับร้องในวัฒนธรรมตะวันตก

แบ่งออกได้ **๔** ประเภท ดังนี้

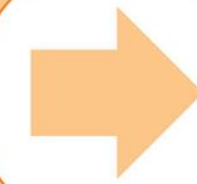
๑. เสียงโซปราโน

เสียงสูงผู้หญิง

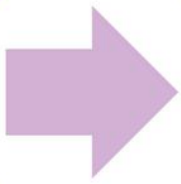

๒. เสียงอัลโต

เสียงต่ำผู้หญิง

๓. เสียงเทเนอร์

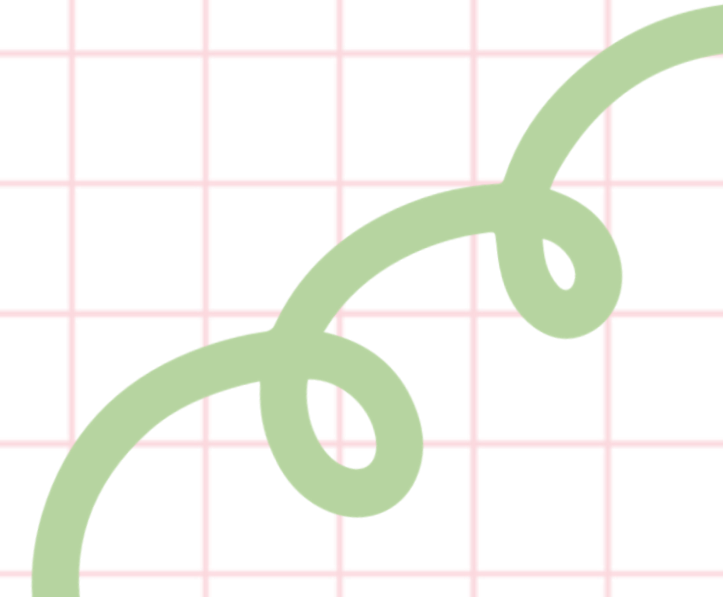
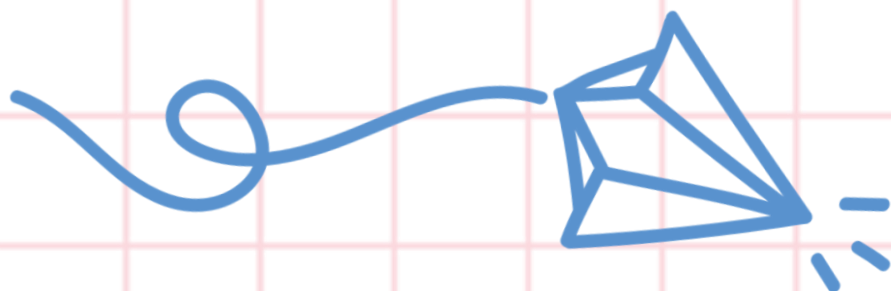
เสียงสูงผู้ชาย

๔. เสียงเบส

เสียงต่ำผู้ชาย

เสียงขับร้องของมนุษย์ที่มีความแตกต่างกัน เมื่อนำเครื่องดนตรี มา
บรรเลงประกอบการขับร้อง จะทำให้เกิดเสียงสูง-ต่ำที่แตกต่างกัน ตาม
ลักษณะการบรรเลง เรียกว่า สีสั่นของเสียง